

บัญชีรายชื่อประจำเดือนตุลาคม ๒๕๖๐

ที่	รายการ
๑	สำเนาคำสั่งคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ที่ ๖/๒๕๖๐
๒	สำเนาคำสั่งคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ที่ ๗/๒๕๖๐

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
ที่ ๖/ ๒๕๖๐

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ระหว่าง { ██████████ ผู้กล่าวหา
██████████ ผู้ถูกกล่าวหา
โดย ██████████

เรื่อง ██████████ กล่าวหาว่า ██████████ นายจ้าง กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (๑)
แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ██████████
ลูกจ้าง ██████████ ผู้กล่าวหา ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
กล่าวหา ██████████ ผู้ถูกกล่าวหา ไม่จ่ายค่าจ้างในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และในวันที่
๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒ วัน เป็นเงิน ๗๙๙ บาท ไม่จัดตารางเวลาการทำงาน และมีค่าสี ██████████
██████████ ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณาโทษทางวินัย และค่าสี ██████████
██████████ ที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมค่าสี ██████████
██████████ ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ จนเป็นเหตุให้ผู้กล่าวหาไม่สามารถทนทำงานต่อไปได้
เพราะเหตุที่ได้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงาน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยขอให้คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด
และออกคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าจ้างที่ยังจ่ายไม่ครบ ให้จัดตารางเวลาการทำงาน และยกเลิกคำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้รับเรื่องไว้พิจารณา และได้มอบหมาย
ให้คณะอนุกรรมการพิจารณากฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์พิจารณาข้อเท็จจริงและเสนอความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณากฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
ได้รวบรวมข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และพยานเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐
ปรากฏข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นที่ยึด ดังนี้

██████████ ผู้ถูกกล่าวหา รัฐวิสาหกิจสังกัด ██████████
จัดตั้งเป็นองค์การของรัฐโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง ██████████ พ.ศ. ๒๕๑๙ และอยู่ภายใต้บังคับ
ตามมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกิจการ ██████████

ในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๑ ถนนเทียมร่วมมิตร เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยมี

ผู้กล่าวหาให้ข้อเท็จจริงว่า ผู้กล่าวหาเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๓๙ ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง

อัตราค่าจ้างวันละ ๓๙๙.๕๐ บาท มีวันหยุดประจำสัปดาห์ คือวันศุกร์ มี เป็นหัวหน้า

ผู้กล่าวหาไม่ได้รับค่าจ้างในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาระบุในรายละเอียดใบจ่ายค่าจ้างว่าผู้กล่าวหาไม่มาทำงาน ๒ วัน คิดเป็นเงิน ๗๙๙ บาท ซึ่งในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาได้ลงชื่อในใบทำงานประจำวัน แบบ บข.ข.๒ ในเวลา ๐๙.๐๐ น.และบันทึกในช่องหมายเหตุว่า “ประชุมกระทรวงแรงงาน” แล้วเดินทางไปกระทรวงแรงงานเพื่อเตรียมชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ที่ รง ๐๕๑๐/๑๒๐๒ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง เตรียมการชี้แจงกรณีที่ผู้กล่าวหายื่นคำร้องกล่าวหาว่า นายจ้างได้กระทำการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๕ (๑) เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ศ.นิคม จันทรวีรุท ชั้น ๕ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และได้เดินทางกลับ

ในเวลา ๑๗.๐๐ น. และในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาได้ลงชื่อในใบลงเวลาทำงานของพนักงานแบบ บข.ข. ๒๗ ในเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. และบันทึกในช่องหมายเหตุว่า “ติดต่อราชการตามหนังสือเชิญพบพนักงานเจ้าหน้าที่” แล้วเดินทางไปกระทรวงแรงงานเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ที่ รง ๐๕๑๐/๒๐๕๔ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ขอเชิญพบพนักงานเจ้าหน้าที่ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ กลุ่มงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ชั้น ๓ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งที่ผ่านมามีส่วนราชการมีหนังสือมาให้ผู้กล่าวหาไปพบก็จะไปลงชื่อในใบทำงานประจำวัน แบบ บข.ข. ๒ หรือ บข.ข. ๒๗ และได้รับค่าจ้างมาโดยตลอด

มีคำสั่ง ที่ ๖๐๙/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔ เรื่อง กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของ และ มีงานที่ต้องปฏิบัติ คือ “จัดแผนการทำงานของพนักงานในสายการเดินรถที่รับผิดชอบ ได้แก่ การทำงานของพนักงานจ่ายงาน นายท่า พนักงานขับรถ และพนักงานเก็บค่าโดยสาร โดยกำหนดตารางการมาปฏิบัติงานให้พนักงานทราบล่วงหน้า แล้วแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ” ซึ่งตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้กล่าวหาได้รับตารางกำหนดเวลาการทำงานเป็นรายเดือนมาโดยตลอด แต่เมื่อ มีคำสั่งที่ ๑๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง และมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งผู้กล่าวหาปฏิบัติหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ - ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐ และ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ - ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งในตำแหน่งดังกล่าวจะไม่มีตารางกำหนดเวลาการทำงาน

มีคำสั่ง ที่ ๘๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๐ เรื่อง ยกเลิกมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่และให้ใช้สิทธิการลา โดยมีการยกเลิกคำสั่ง ที่ ๑๓/๒๕๖๐ และให้ผู้กล่าวหาใช้สิทธิการลาตั้งแต่วันที่

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เพื่อให้รักษาตัวให้หายเป็นปกติและเขียนคำร้องทั่วไป (แบบ ข. ๔๐) ขอลับเข้าทำงาน ปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวตามเดิม ซึ่งผู้กล่าวหาได้ทราบคำสั่ง [redacted] ที่ ๘๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง ยกเลิกมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่และให้ใช้สิทธิการลา เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาได้มีคำร้องให้ผู้ถูกกล่าวหาทบทวน คำสั่งดังกล่าวแต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้พิจารณาคำร้องของผู้กล่าวหา และเมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาได้มาลงลายมือชื่อในใบส่งเวลาทำงาน (บข. ข. ๒๗) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. แต่ไม่มีคำสั่ง จากผู้ถูกกล่าวหาให้ปฏิบัติหน้าที่ ผู้กล่าวหาจึงนั่งรอคำสั่ง และในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ [redacted] มีคำสั่ง ที่ ๑๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขคำสั่ง [redacted] ที่ ๘๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง ยกเลิกมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่และให้ใช้สิทธิการลา โดยให้ผู้กล่าวหากลับไปปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวตามเดิม ซึ่งผู้กล่าวหาได้ทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และได้ไปปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวตามเดิมตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่จัดตาราง กำหนดเวลาการทำงานให้ผู้กล่าวหา ซึ่งผู้กล่าวหาได้ร้องขอตารางกำหนดเวลาการทำงานด้วยวาจาและได้รับแจ้งว่า มาถึงเวลาใดให้ลงเวลานั้น สำหรับพนักงานชั่วคราวคนอื่นถ้าต้องการตารางกำหนดเวลาการทำงานก็ต้องเขียนใบคำร้อง ถึงจะได้ตารางกำหนดเวลาการทำงาน หากพนักงานคนใดไม่มีตารางกำหนดเวลาการทำงานก็ให้ลงเวลาปฏิบัติงาน เข้า - ออกตามจริงเหมือนกับผู้กล่าวหา

[redacted] มีคำสั่ง ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณาโทษทางวินัย กล่าวหาว่า ผู้กล่าวหา ไม่มาปฏิบัติหน้าที่และไม่เสนอใบลาให้ถูกต้องเมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จำนวน ๒ วัน ต่อมา [redacted] มีคำสั่งที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ โดยเพิ่มเติมกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ๑ คน และแก้ไขข้อความ “เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และลงโทษทางวินัย” เป็น “แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง”

ผู้กล่าวหาได้ฟ้องผู้ถูกกล่าวหาเป็นจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ มบ.๑๔/๒๕๖๐ ซึ่งคดีอยู่ระหว่าง พิจารณาของศาลแรงงานกลาง (มีนบุรี) ซึ่งการยื่นคำร้องในครั้งนี้ ผู้กล่าวหามีความประสงค์ให้คณะกรรมการแรงงาน รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์วินิจฉัยและมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าจ้างในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ให้จัดตารางเวลาการทำงาน และยกเลิก [redacted] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณา โทษทางวินัย และ [redacted] ที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง [redacted] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐

ผู้ถูกกล่าวหาโดย [redacted] เป็นผู้รับมอบอำนาจ กระทำการแทนผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาได้หยุดงานไปโดยไม่ยื่นใบลากิจไว้ล่วงหน้าตลอดจนเมื่อกลับมาปฏิบัติงานตามปกติแล้ว ก็ไม่ได้ยื่นใบลากิจอีก ทั้งที่ผู้บังคับบัญชาเบื้องต้นได้แจ้งให้ผู้กล่าวหาขอยื่นใบลากิจเพื่อให้ปฏิบัติตามข้อบังคับ [redacted] ฉบับที่ ๑๖๙ ว่าด้วยการลาและการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างลา พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๒.๑ กำหนดให้พนักงานประจำรายเดือน หรือพนักงานประจำรายวันที่ทำงานมาครบหนึ่งปี จะลาได้ไม่เกินยี่สิบวัน โดยได้เงินเดือนหรือค่าจ้างเต็ม แต่ถ้าผู้นั้นทำงานเกินหกเดือนแต่ไม่ครบรอบหนึ่งปี จะลาได้ไม่เกินเจ็ดวันโดยได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือนเต็ม และข้อ ๑๓ กำหนดให้พนักงานมีสิทธิลาพักผ่อน

ประจำปีได้ไม่เกินสิบวัน โดยได้รับค่าจ้าง ปรากฏว่าผู้กล่าวหาได้รับแจ้งดังกล่าวแล้วก็เพิกเฉยไม่มายื่นใบลาอีกแต่อย่างใด ผู้บังคับบัญชาเบื้องต้นจึงเสนอรายงานว่าผู้กล่าวหาได้ขาดงานไปในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ สำหรับใบลงเวลาทำงานของพนักงาน (บข.ข. ๒๗) ใช้ในกรณีที่ผู้อำนวยการให้พนักงานไปราชการเท่านั้น และพนักงานสามารถลงลายมือชื่อและเวลาเข้า - ออกจากงานได้ พนักงานคนใดถ้าไม่ได้รับอนุมัติไปราชการก็ไม่มีสิทธิลงลายมือชื่อและเวลาในแบบ บข.ข. ๒๗ เมื่อมาปฏิบัติงานจะต้องลงลายมือชื่อทำงานในใบลงชื่อทำงานประจำวัน (บข.ข. ๒) โดยลงลายมือชื่อเข้า - ออกเท่านั้น สำหรับการลงเวลาเข้า - ออก เป็นหน้าที่ของพนักงานจ่ายงาน (หัวหน้า) และในช่องหมายเหตุเป็นอำนาจของพนักงานจ่ายงานที่จะระบุเหตุลงไปตามข้อเท็จจริงที่พนักงานแจ้งให้ทราบ (พนักงานไม่มีอำนาจเขียนข้อความในช่องหมายเหตุ)

มีคำสั่ง ที่ ๖๐๘/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔ เรื่อง กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานเดินรถ โดยตำแหน่ง มีงานที่ต้องปฏิบัติ คือ “จัดแผนการทำงานของพนักงานใน ได้แก่ การทำงานของ โดยกำหนดตารางการมาปฏิบัติงานให้พนักงานทราบล่วงหน้า แล้วแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ” และผู้ถูกกล่าวหา มีการจัดตารางเวลารับงานของพนักงานเป็นไปตามระบบบริหารงานคุณภาพ มาตรฐาน ISO 9001 : 2008 ซึ่งได้ดำเนินการตามมาตรฐานดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ โดย มีการปฏิบัติตามมาตรฐาน ISO 9001 : 2008

กรณีคำสั่ง ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณาโทษทางวินัย และคำสั่ง ที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ กรณี ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ และไม่เสนอใบลาให้ถูกต้องเมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ปัจจุบันคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง อยู่ระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริง

คณะกรรมการพิจารณากฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์มีความเห็นเป็น ๓ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้กล่าวหาในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เห็นว่า ตามข้อบังคับ ฉบับที่ ๑๖๔ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่าด้วยการลาและการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างลา พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๒.๑ กำหนดให้พนักงานที่ทำงานมาครบหนึ่งปีจะลาบางส่วนตัวได้ปีหนึ่งไม่เกินยี่สิบวัน โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเต็ม และข้อ ๑๒ วรรคสอง กำหนดว่า การขออนุญาตลาบางส่วนตัว ต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาขึ้นต้นก่อนวันเริ่มลาพอสมควรและต้องได้รับอนุญาตก่อนแล้ว จึงหยุดงานเพื่อกิจส่วนตัวได้ แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่อาจเสนอใบลาหรือไม่อาจจะรอรับอนุญาตได้ จะเสนอใบลาพร้อมทั้งชี้แจงเหตุจำเป็นต่อผู้บังคับบัญชาขึ้นต้นภายในสามวัน หลังจากหยุดงานเพื่อกิจส่วนตัวไปแล้ว แต่ถ้าได้มาปฏิบัติงานภายในสามวัน หลังจากหยุดงานไปให้เสนอใบลาในวันนั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นที่ยุติว่า ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาเดินทางมาชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ในการประชุมคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ศ.นิคม จันทรวีรุท ชั้น ๕ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และในวันที่

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาฯชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ กลุ่มงาน รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ชั้น ๓ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการที่ผู้กล่าวหา ได้ร้องกล่าวหาผู้ถูกล่าวหากระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นการใช้สิทธิเป็นการส่วนตัวของผู้กล่าวหา ผู้กล่าวหาจะต้องใช้สิทธิลากิจส่วนตัว แต่เมื่อปรากฏว่า ผู้กล่าวหาได้หยุดงานไปโดยไม่ยื่นใบลากิจล่วงหน้า และเมื่อกลับมาปฏิบัติงานตามปกติแล้วก็ไม่ได้ยื่นใบลากิจ ตาม [REDACTED] ฉบับที่ ๑๖๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่าด้วยการลา และการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างลา พ.ศ. ๒๕๕๕ ส่งผลให้ผู้กล่าวหาขาดงานในวันดังกล่าว ผู้ถูกล่าวหา จึงไม่จ่ายค่าจ้างให้ผู้กล่าวหาในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ดังนั้น การที่ผู้ถูกล่าวหา ไม่จ่ายค่าจ้างแก่ผู้กล่าวหาไม่ใช่เป็นการลั่นแกล้งเนื่องจากผู้กล่าวหาได้ฟ้องร้องผู้ถูกล่าวหาต่อศาลแรงงาน การกระทำของผู้ถูกล่าวหาจึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประเด็นที่สอง กรณีผู้ถูกล่าวหาไม่จัดตารางเวลาการทำงานเฉพาะบุคคลให้แก่ผู้กล่าวหา เห็นว่า การจัดตารางเวลาการทำงานผู้จัดการสายได้มีการจัดตารางกำหนดเวลารับงานของ [REDACTED] แต่ละสายในความรับผิดชอบเป็นรายเดือน และมีการประกาศให้พนักงานทุกคนทราบเป็นการล่วงหน้า ประกอบกับการจัดตารางกำหนดเวลารับงาน [REDACTED] เป็นไปตามระบบบริหารงานคุณภาพ มาตรฐาน ISO 9001 : 2008 ซึ่งผู้ถูกล่าวหาได้ดำเนินการตามมาตรฐานดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ นอกจากนี้ผู้ถูกล่าวหาได้จัดตารางกำหนดเวลารับงานของ [REDACTED] ให้แก่พนักงานทุกคนโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติกับผู้กล่าวหาแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกล่าวหาไม่จัดตาราง การทำงานเฉพาะบุคคลให้แก่ผู้กล่าวหา มิได้เป็นการลั่นแกล้งผู้กล่าวหา เนื่องจากผู้กล่าวหาได้ฟ้องร้องผู้ถูกล่าวหา ต่อศาลแรงงาน การกระทำของผู้ถูกล่าวหาจึงไม่เป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงาน รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประเด็นที่สาม กรณีผู้ถูกล่าวหาไม่คำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณา โทษทางวินัย และคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ เห็นว่า เมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาไม่มาปฏิบัติหน้าที่ และไม่เสนอใบลาให้ถูกต้องตามข้อบังคับ [REDACTED] ฉบับที่ ๑๖๙ ว่าด้วยการลาและการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างลา พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ถูกล่าวหาจึงมีคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณาโทษทางวินัย และคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว เป็นการอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๔ แห่งข้อบังคับ [REDACTED] ฉบับที่ ๔๖ ว่าด้วยวินัยการสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงาน พุทธศักราช ๒๕๒๔ โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง มีอำนาจเพื่อสอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง กรณีผู้กล่าวหาไม่ปฏิบัติหน้าที่ ไม่เสนอใบลาในวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับ [REDACTED] เท่านั้น

หาให้มีเจตนากลับแก้งผู้กล่าวหาไม่ ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกกล่าวหา มิได้เป็นการกลั่นแกล้งผู้กล่าวหา เนื่องจากผู้กล่าวหาได้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงาน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็น ๓ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้กล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เห็นว่า ตามข้อบังคับ [REDACTED] ฉบับที่ ๑๖๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่าด้วยการลาและการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างลา พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๒.๑ กำหนดให้พนักงานที่ทำงานมาครบหนึ่งปีจะลาบางส่วนได้ปีหนึ่งไม่เกินยี่สิบวัน โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเต็ม และข้อ ๑๒ วรรคสอง กำหนดว่า การขออนุญาตลาบางส่วนต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาขั้นต้นก่อนวันเริ่มลาพอสมควรและต้องได้รับอนุญาตก่อนแล้ว จึงหยุดงานเพื่อลาบางส่วนได้ แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่อาจเสนอใบลา หรือไม่อาจจะรอรับอนุญาตได้ จะเสนอใบลาพร้อมทั้งชี้แจงเหตุจำเป็นต่อผู้บังคับบัญชาขั้นต้นภายในสามวัน หลังจากหยุดงานเพื่อลาบางส่วนไปแล้ว แต่ถ้าได้มาปฏิบัติงานภายในสามวัน หลังจากหยุดงานไปให้เสนอใบลาในวันนั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นที่ยุติว่า ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาได้เดินทางมาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ในการประชุมคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ศ.นิคม จันทรวิรุจน์ ๕ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาเดินทางมาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ กลุ่มงาน รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ชั้น ๓ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการที่ผู้กล่าวหาได้ร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหากระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นการใช้สิทธิเป็นการส่วนตัวของผู้กล่าวหา ผู้กล่าวหาจะต้องใช้สิทธิลาบางส่วนได้ แต่เมื่อปรากฏว่าผู้กล่าวหาได้หยุดงานไปโดยไม่ยื่นใบลากิจล่วงหน้า และเมื่อกลับมาปฏิบัติงานตามปกติแล้วก็ไม่ได้ยื่นใบลาจิจ ตามข้อบังคับ [REDACTED] ฉบับที่ ๑๖๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่าด้วยการลาและการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างลา พ.ศ. ๒๕๕๕ ส่งผลให้ผู้กล่าวหาขาดงานในวันดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่จ่ายค่าจ้างให้ผู้กล่าวหาในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่จ่ายค่าจ้างแก่ผู้กล่าวหาไม่ใช่เป็นการกลั่นแกล้งเนื่องจากผู้กล่าวหาได้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงาน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประเด็นที่สอง กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่จัดตารางเวลาการทำงานเฉพาะบุคคลให้แก่ผู้กล่าวหา เห็นว่า การจัดตารางเวลาการทำงาน ผู้จัดการสายได้มีการจัดตารางกำหนดเวลารับงานของ [REDACTED] แต่ละสายในความรับผิดชอบเป็นรายเดือน และมีการประกาศให้พนักงานทุกคนทราบเป็นการล่วงหน้า ประกอบกับการจัดตารางกำหนดเวลารับงาน [REDACTED] เป็นไปตามระบบบริหารงานคุณภาพ มาตรฐาน ISO 9001 : 2008 ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินการตามมาตรฐานดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาได้จัดตารางกำหนดเวลารับงานของ [REDACTED] ให้แก่พนักงานทุกคนโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติกับผู้กล่าวหาแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่จัดตารางการทำงานเฉพาะบุคคลให้แก่ผู้กล่าวหาไม่ได้เป็นการกลั่นแกล้งผู้กล่าวหา เนื่องจากผู้กล่าวหาได้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงาน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่เป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ประเด็นที่สาม กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่คำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณาโทษทางวินัย และคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ เห็นว่า เมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้กล่าวหาไม่มาปฏิบัติหน้าที่ และไม่เสนอใบลาให้ถูกต้องตามข้อบังคับ [REDACTED] ฉบับที่ ๑๖๔ ว่าด้วยการลาและการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างลา พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณาโทษทางวินัย และคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว เป็นการอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๔ แห่งข้อบังคับ [REDACTED] ฉบับที่ ๔๖ ว่าด้วยวินัยการสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงาน พุทธศักราช ๒๕๒๔ โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง มีอำนาจเพื่อสอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง กรณีผู้กล่าวหาไม่ปฏิบัติหน้าที่ ไม่เสนอใบลาในวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับ [REDACTED] เท่านั้น หากไม่มีเจตนาถ่วงอ้อมผู้กล่าวหาไม่ ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกกล่าวหา มิได้เป็นการถ่วงอ้อมผู้กล่าวหา เนื่องจากผู้กล่าวหาได้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงาน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๖) และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหา ไม่จ่ายค่าจ้างในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ และในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒ วัน เป็นเงิน ๗๙๙ บาท ไม่จัดตารางเวลาการทำงาน และมีคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณาโทษทางวินัย และคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๓๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง [REDACTED] ที่ ๒๒๒/๒๕๖๐ มิใช่เป็นการถ่วงอ้อมผู้กล่าวหาเนื่องจากผู้กล่าวหาได้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงาน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่เป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้องของผู้กล่าวหา

(ลงชื่อ) พลเอก

(ศิริชัย ดิษฐกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

(หม่อมหลวงปทุมทริก สมิตี)
ปลัดกระทรวงแรงงาน

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

(นางสาวจินางค์กูร โรจนนันต์)
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ)
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

(นางสาวสุชีรา เงามาม)
นักวิเคราะห์รัฐวิสาหกิจชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

(นายชาติชาย พยุหนาวีชัย)

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

(นายฉัตรชัย ศิริไล)

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

(นายเสรี สุกรภตย์)

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

(นางสาวดาวน้อย สุทธินิภาพันธ์)

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

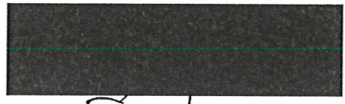
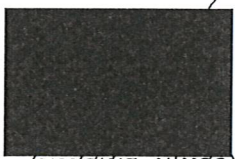
(นายกรศิษฎ์ ภัคโชตานนท์)

(ลงชื่อ)

[Redacted Signature]

กรรมการ

(นายเอกศักดิ์ เมืองแก้ว)

(ลงชื่อ)		กรรมการ	(ลงชื่อ)		กรรมการ
	(นายวิเลิศ การสะสม)			(นายบุญจันทร์ เจริญรัมย์)	
(ลงชื่อ)		กรรมการ	(ลงชื่อ)		กรรมการ
	(นายจิตติน วิเศษสมบัติ)			(นายปริญญา เทียนทอง)	
(ลงชื่อ)		กรรมการและเลขานุการ			
	(นายสุเมธ มหะสถ)				
	อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน				

